

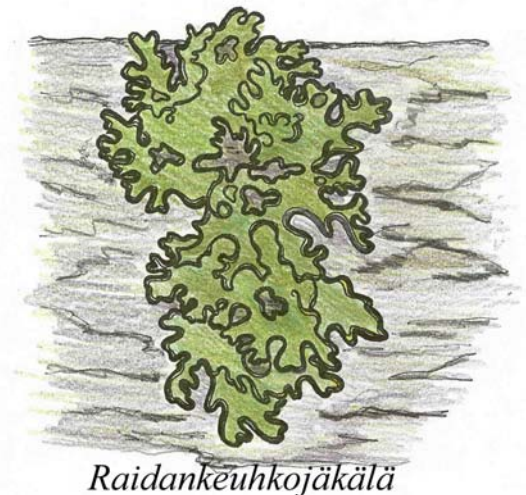
5. METSÄNKÄYTTÖÄ JA HARJUKASVILLISUUTTA

Evon alueella raivosi Maire-myrsky elokuussa 1961 aiheuttaen suuria puustovaurioita mm. Syrjänelusen harjun pohjoisrinteellä. Seuraavan vuoden aikana vaurioitunut puusto korjattiin pois ja tilalle istutettiin männyntaimia. Rinteen kivisyyden vuoksi taimien juurille piti kuljettaa irtomaata. Harjun pohjoispäässä on suoritettu avohakkuu, kulotus ja männyn kylvökokeilu 1960-luvun alkupuolella. Sen tulokset ovat näkyvissä polun varressa.

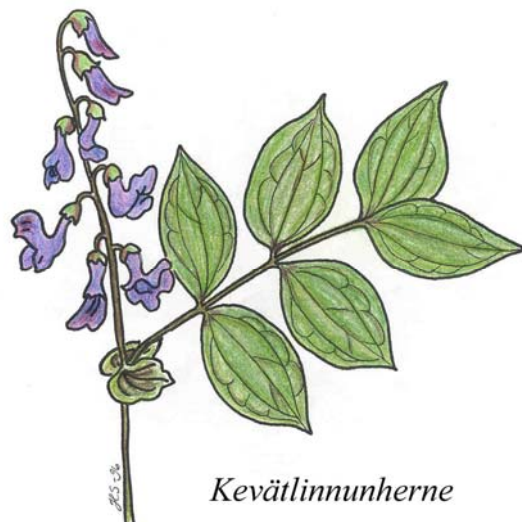
Harjujen paisterinteillä on erityinen lämmin ja kuiva pienilmasto, joka suosii monia eteläisiä mantereisia lajeja. Syrjänelusen harjulla harjukasvillisuutta tavataan sen etelärinteellä ja lehtokasvillisuutta esiintyy ainakin harjun eteläpään varjoisassa länsirinteessä (lehtokuusama, käenkaali, ruusukesammi).

Harjun laen rehevyydestä viestii sen sijaan laella runsaanakin kasvava kevätlinnunherne.

Alueen erikoisuutena mainittakoon harvinaisena esiintyvä vanhoja raitoja suosiva raidankeuhkojäkäle. Se on erinomainen vanhan metsän tyyppilaji, jonka voi löytää kosteista ja varjoisista maastonkohdista esim. viileiden kallioiden juurilta tai purojen reunamilta.

Raidankeuhkojäkäle

Kevätlinnunherne